

[J. K. Hansen]

nok, at jeg som formand for Nordisk Råds Kulturudvalg gerne måtte trække disse ting frem, for det lyder da helt rigtigt. Hr. Sønderby skriver:

»Vi er de nordiske landes ambassadører i EF. Vi er med til at forberede deres indtræden dér. Bl.a. har de nordiske lande på uddannelsesområdet Erasmus og det nordiske sidestykke Nordplus fælles regler med EF.«

Det har hr. Sønderby arbejdet for. Det citat, jeg kommer med her, stod i Flensborg Avis mandag den 12. december 1988 på side 6. Det var, hvad hr. Sønderby sagde i går. Jeg vil også godt spørge det lokale folketingsmedlem, der er valgt i Løgumklosterkredsen, om, hvad han har fået ud af de henvendelser, som kommunerne i Sønderjylland er kommet med. Eller har han bare lagt dem til side? Betyder de ikke noget?

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge hr. Sønderby om den henvendelse, vi alle her i Folketinget har fået fra Grænseforeningen. Jeg skal tillade mig at citere fra Grænseforeningens brev af 1. december 1988, hvor man skriver:

»Seminarieret i Tønder har i høj grad bidraget til at styrke dansk kulturelt arbejde i grænselandet, og mange af de fra seminarieret udgåede lærere har sat deres præg på det danske folkelige arbejde, såvel nord som syd for grænsen.«

Jeg håber da, hr. Sønderby har læst dette brev fra Grænseforeningen.

Eller hvad mener hr. Sønderby om henvendelsen fra det danske mindretal i Sydslesvig? Nu er hr. Sønderby ikke en hvem som helst i den henseende. Hr. Sønderby sidder som bekendt – oven i købet som formand – i det af ministeren udnævnte udvalg, det såkaldte 6-mands-udvalg, som varetager det danske politiske arbejde i Sydslesvig. Hvad agter hr. Sønderby egentlig at sige til de mange unge fra Sydslesvig, som vi i dag ved søger seminarieret i Tønder?

Jeg forventer, at hr. Sønderby kommer herop og svarer på mine spørgsmål, og gør han ikke det, betragter jeg hr. Sønderby som en mand, der ønsker at bære kappen på begge skuldre.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Det bliver svært at svare på så mange spørgsmål i en kort bemærkning, for jeg havde ikke meldt mig som taler, idet jeg synes, at vores

ordfører har gjort det på en udmærket måde. Jeg vil da gerne takke hr. J. K. Hansen, som er medlem af det udvalg, jeg er formand for, og jeg erkender da, at de problemer, der er i forbindelse med Tønder Seminarium, har jeg peget på.

Jeg må i forbindelse med Grænseforeningens henvendelse mindre hr. J. K. Hansen om, at hr. Risgaard Knudsen, der også sidder i denne sal, var med til at underskrive den skrivelse, og derfor kan det være, at hr. Risgaard Knudsen også har lyst til at stå op og støtte Tønder Seminarium – det kunne da være interessant.

Jeg er også helt klar over og fastholder, at Danmark er bindeleddet imellem Norden og EF, og jeg takker for, at hr. J. K. Hansen henviser til min artikel også om det spørgsmål.

Hvad angår den aktuelle situation, kan jeg sige til hr. J. K. Hansen, at det er rigtigt, at jeg har sagt mange pæne ting om Tønder Seminarium. Da undervisningsministeren fremsatte sit forslag i august, syntes jeg, det var et godt forslag. Hr. J. K. Hansen skrev også under på, at vi ville støtte undervisningsministerens forslag.

På et senere tidspunkt kom der et udspil fra amtsborgmesteren, hvori man pegede på en anden løsning, og så skrev vi til undervisningsministeren, at vi syntes, ministeren skulle fastholde det. Men i bemærkningerne til lovforslaget skriver ministeren jo, at han retter sig efter amtsrådene, og det respekterer vi da også. Efter den tid har jeg ikke udtalt mig i ord og tale. Ved forelæggelsen i Venstres folketingsgruppe foreleden sagde jeg, at jeg måtte tage forbehold – jeg har ikke sagt, at jeg ville stemme imod, men at jeg ville tage forbehold. Jeg ville sikre – og det sagde jeg fredag morgen – at Venstres mandat i Sønderjylland ville stemme for ministerens forslag. Hvem det blev, ville blive drøftet på et bestyrelsesmøde med min kredsbestyrelse.

Jeg vil gerne her sige, at folkestyret er af folket og ved folket. Derfor må man drøfte den situation, man er kommet i, med dem, der har opstillet én, og de, der har opstillet mig, råder mig til at stemme ja til undervisningsministerens forslag.

Jeg skal derfor med den korte tid, jeg har her, nøjes med at sige, at jeg støtter undervisningsministerens forslag. At jeg ryster på hånden, er vel tilladt, men jeg trykker altså ja.